

5771

	TASTE OF	
	LIMMUD	

*Tora is de ziel in het lichaam van de joodse gemeenschap
wie kennis wil nemen van Tora is welkom met ons te leren*

Sjabbat 23 juli 2011 / 21 tammoez 5771
Sidra Matot, Bemidbar [Numeri] 30:2-32:42, Tanach blz. 332-340
Haftara:Jirmeja [Jeremia] 1:1-2:3, Tanach blz. 915-916

Vertaling: Nico Vissel

Voor het origineel zie

www.limmud.org/publications/tasteoflimmud/5770/Mattot-Massei/

MATOT

Dit is de voorlaatste sidra van Bemidbar. Die begint met voorschriften omtrent beloftes afgelegd onder ede en vervolgt met een oorlog tegen Midjan. De stammen van Reoeween, Gad en de helft van Menasjè krijgen Trans-Jordaanse gebieden in ruil voor het meevechten bij de verovering van het land Kanaän.

Matot – David Cohen

David Cohen is voorzitter van Israel Connect, de vleugel van de British Zionist Federation, die zich op jonge professionelen richt. Hij groeide op in Sydney, Australië en woont tegenwoordig in Londen.

Kortelings terugkerend van een bezoek aan Israël kreeg ik, terwijl ik op Ben Gurion Airport op mijn vlucht wachtte het overbekende gevoel, dat ik iets verkeerd aan het doen was. Het gevoel dat je niet moet weggaan, dat dit mijn echte thuis is. Ik zit altijd strak naar buiten te kijken tot de kustlijn helemaal in de verte verdwenen is.

Ik heb ermee geworsteld, waarom ik nog niet op ali'ja ben gegaan; het leven in Israël is zwaar, er is het gevaar van terrorisme, ik moet een andere taal leren enzovoort... In de sidra van deze week besluiten de twee-en-eenhalf stam Reoeween, Gad en de helft van Menasjè dat ze geen deel wilden hebben van het land Israël. Ze vonden dat ze zich moesten vestigen op het land ten oosten van de Jordaan. Mosjee zei tegen de mensen van Gad en Reoeween: 'moeten jullie broeders oorlog gaan voeren, terwijl jullie hier rustig zitten?' Hij meende, dat ze uit lafheid niet samen met de andere stammen wilden vechten om het land te veroveren.

Maar de stammen antwoordden Mosjee, dat dit helemaal de bedoeling niet was. Zij maakten het Mosje duidelijk, dat zij met de gehele natie zouden meevechten om het land te veroveren. En alleen na de verovering, als iedere stam zijn deel van het land krijgt en zich in Israël vestigt, zouden ze terugkeren naar de oostoever van de Jordaan. Mosjee stemde toe en zolang als ze hun belofte nakwamen om te helpen bij de verovering konden ze buiten Israël blijven wonen (Bemidbar 32:16-22).

Hun motief om deze keus te maken was oorspronkelijk niet heilig. In de Tora staat dat de twee-en-een-halve stam "bezaten bijzonder veel vee... Ze zagen dat het gebied van Jazeer en Gilad bij uitstek geschikt was om er vee te houden" (Bemidbar 32:1). Maar toch zag Mosjee in, dat zij hun leven op het spel zetten om het mogelijk te maken, dat hun mede-Joden in het land Israël konden wonen. Daarmee hadden ze het recht verworven om -in het belang van hun kinderen- erbuiten te wonen.

Het is overduidelijk, dat Israël altijd het centrum was en zal zijn van het Joodse volk, maar tegenwoordig zijn er velen van ons, die niet in dit thuisland wonen! Is dit verkeerd? Deze sidra toont aan, dat het niet nodig is dat iedere jood in Israël woont, zolang als we onze beste krachten maar aanwenden voor steun aan Israël en het welzijn van ons volk.

Er zijn veel goede redenen om op ali'jah te gaan en deel te nemen aan de opbouw van een moderne staat in ons oude thuisland. Maar het is ook van belang om na te gaan hoeveel hulp we van verre kunnen geven. Geld inzamelen, meelopen in een Israel Day parade, tegengas geven aan campagnes in de media en op de universiteiten tegen Israël, of desnoods plechtig verklaren: "ik ben Zionist en ik kies ervoor om van Israël te houden."

Maar, laten we nooit vergeten dat we altijd deel uit maken van de joodse natie, ook al voelen we ons op verschillende, misschien wel

terechte, manieren genoodzaakt buiten Israël te wonen.